

Pieni ihminen suuressa maailmassa

Tykkään retkeillä ja liikkua luonnossa. Muutama vuosi sitten hurahdin geokätköilyyn. Aivan huikeita luontokohteita on tullut näillä reissuilla vastaan.

Pari viikkoa sitten olimme perhereissulla pohjoisessa retkeilemässä ja kalastamassa. Siellä kuljin tyttäreni ja koiramme kanssa Pallas-tunturin korkeimmalle kohdalle Taivaskerolle (800 m meren pinnasta).

Maisema oli aivan toisenlaista kuin täällä kotihuudeilla. Puuraja jäi taakse ja koko rinne oli isompaa ja pienempää rakkakivikkoa. Askel askeleelta kuljimme eteenpäin. Välillä pysähdyimme katselemaan ympärillemme maisemia, jotka olivat huikeita. Keroja joka puolella, kanervikkoa, rakkaa, tunturipuroja, järviä, tunturikoivikkoa. Jokunen porokin näkyi, jossakin lähistöllä riekkoja. Kaiken sen keskellä kiemurteli polku, joka näytti johtavan loputtomiin.

Tämän keskellä siellä täällä muutamia ihmisiä reput tai rinkat selässään. Kulkevan jutustellen ja välillä omissa aatoksissaan. Niin teimme mekin, kuljimme ja pysähtelimme ihmettelemään luonnon kauneutta ja moninaisuutta. Hienoa kiveä, solisevaa puroa, auringon ja varjon leikkiä. Välillä istahdimme alas ja kaivoimme eväät repusta ja nautiskelimme.

Siellä, keskellä tunturia, tunsin olevansa jotenkin lähempänä Luojaa. Osana, vaikkakin hyvin pieni osa, suurta maailmaa. Ihmetellen sitä kaikkea mikä silmien eteen avautui. Ei tähän ihminen pysty. Ei ole meillä kellään sellaisia taitoja tai voimia. Kuitenkin, olen niin rakastettu, että minutkin on tähän maailmaan luotu. Minä saan nauttia tästä kaikesta kauniista. Saan kerätä marjoja, sieniä, nauttia kukkien kauneudesta. Kuunnella mitä minulle halutaan kertoa. Kulkea, minne minua halutaan kuljettaa.

Sinulle ja minulle on annettu oikeus nauttia tuosta ympäröivästä luonnosta. Liian usein me kuljemme sen tutun kauniin paikan ohi sitä näkemättä. Se on ollut siinä aina, se on siinä aina. Pitää astua sivuun reitiltä, jotta huomaa sen kauneuden. Meillä on neljä vuodenaikaa, joissa jokaisessa on oma kauneutensa. No, tänä kesänä olemme saaneet kokea Luojan huumorintajun ja nauttia enemmän pilvistä ja sateesta kuin auringosta ja lämmöstä.

Mene rohkeasti ulos, hengitä syvään ja nauti. Kulje lempipaikkaasi ja istahda alas. Katsele ja kuuntele. Mitä Jumala haluaa sinulle näyttää, mitä hän haluaa sinulle kertoa. Olet tärkeä!

Iloiten te saatte lähteä matkaan ja onnellisesti te pääsette perille. Vuoret ja kukkulat riemuitsevat teidän edessänne ja kaikki metsän puut taputtavat käsiään. –Jes. 55:12

-Minna-Mari Kivimäki